

PREMIJERA ČAROBNE FRULE W. A. MOZARTA, HNK U SPLITU, 20. LISTOPADA

Entuzijazam i svježina

Premijera *Čarobne frule* Wolfganga Amadeusa Mozarta potvrdila je najavljeni novi smjer novoga vodstva HNK-a u Splitu na čelu s intendantom Vickom Bilandžićem

Piše Karmen Širović

Nakon dugo godina splitska publika imala je priliku čuti premijerni operni naslov izvan bazena talijanskih opernih skladatelja, ali i prvi put slušati *Čarobnu frulu* postavljenu domaćim snagama, koja je davne 1970. na Peristilu izvedena gostovanjem Zagrebačke opere. Iako je Splitska opera mediteranskog senzibiliteta, povremeno je poželjno publici pružiti i nešto drukčije iz bogatog opernog repertoara, a s Mozartom je teško pogriješiti. Osobito kad je riječ o *Čarobnoj fruli* nastaloj dva mjeseca prije njegove prerane smrti 1791. na libreto Emanuela Schikanedera. Splitska premijera donosi operu prema adaptaciji maestra Harija Zlodrea, koji je ravnao orkestrom i operu skratio primarno izbacivši zbornske dijelove. Unatoč tomu Marta Tutiš režijom je uspjela postići fluidan tijek radnje i zaokruženu dramatsku priču, dok su scenografija i kostimografija Tine Vukasović Đaković varirale od zanimljivih, dojmljivih i funkcionalnih rješenja do povremenog nesklada u izgledu pojedinih likova ili nedoradenih scenografskih zamisli. Razlozi za adaptaciju su dvoja-

Maja Andrijić kao Pamina, Vladimir Garić kao Monostaso i Tri dame

ki. Naime, opera je održana u koprodukciji s Umjetničkom akademijom u Splitu, a buduće izvedbe najavljuju se i za potrebe mlade publike kojoj bi kraće trajanje opere bilo prikladnije i pitkije, čemu u prilog ide i oblik *Singspiela* koji je omogućio govorne dijelove na hrvatskom jeziku.

Iako već pet godina Orkestar HNK-a Split bilježi suradnju s UMAS-om u sklopu koncerata na kraju predavačkog dijela akademske godine u Amfiteatru Medicinskog fakulteta, studenti su sada napokon dobili priliku brusiti iskustvo i pokazati umijeće na daskama koje život znače. Koliko je to važno, zna i nova ravnateljica Opere, mezzosopranistica Ivana Srbljan, koja je upravo studentskom izvedbom naslovne junakinje Bizetove *Car-*

men i privukla pažnju struke i publike. Novi smjer najavila je *Toscom* na Splitskom ljetu s pjevačima nacionalne reprezentacije, dok se prvim sezonskim premijernim opernim naslovom oslonila na lokalne snage.

Tamina je tumačio Bože Jurić Pešić, solist Opere koji je nakon dugo vremena dobio priliku za istaknutiju premijernu ulogu, a njegovu Paminu utjelovila je Maja Andrijić, koja je dokazala i da među članovima kazališnog Zbora ima talenata koji zaslužuju solističke role. Osobito se istaknula arijom iz drugog čina, koju je iznijela uz bujicu emocija, od očaja preko tuge i boli uz dijapazon vješto kontroliranih dinamičkih nijansiranja. Božo Župić kao Sarastro glasom i stasom bio je utjelovljenje mudrosti i staloženosti te je prodornim basovskim dubinama pružio autoritet i smirenost u kaotičnost radnje.

Medu studentskim solistima zasjao je ne-
tom diplomiran Matija Škiljo kao Papageno,
koji kao da je rođen za ovu ulogu i pozornicu.
Škiljo je svakim pokretom i mimikom bio u
liku simpatičnog i šaljivog ptičara, a pjevač-
ke dionice i govorne dijelove iznosio je s pri-
rodnosću i lakoćom na kojima bi mu poza-
vidjeli i neki iskusniji kolege, dok mu je Tea
Požgaj kao Papagena bila dostojna suputni-
ca. Iznenađenje večeri bila je i studentica
Tina Matković kao Kraljica noći, koja je vje-
što odoljela svim tehničkim zahtjevima jed-
ne od najpoznatijih i najzahtjevnijih arija za
rijetki koloraturni sopran, *Der Hölle Rache*, te
izazvala oduševljenje publike. Među njezine
tri dame sigurnošću i preciznošću pjevanih
dijelova predvodila je već iskusna Branka
Pleština Stanić, od koje su njezine kolegice
i druge dvije dame, Dina Vučković i studen-
tica Dora Jana Klarić, sigurno mogle mnogo
naučiti, osobito glede prirodnosti scenskog
pokreta. Tri dječaka, Leona Sever, Vita Vreka-
lo i Mihovil Peko, redom studenti UMAS-a,
skladnim troglasjem i prpošnim kretnjama
bili su vjerna pomoć protagonistima i neo-
doljivi komentatori publici. Monostatosa je
utjelovio Vladimir Garić, dok je Davor Pavić
bio u ulozi Govornika, a Stipe Gugić Prvog
svećenika.

Ponesena entuzijazmom bajkovite opere,
koja iznad svega nosi poruku ljubavi i zajed-
ništva, te plemenitih težnji svježeg vodstva,
naglašene su pozitivne strane produkcije i
izvedbe, koje su svakako prednjačile premi-
jerom.